

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний університет «Одеська юридична академія»

**ЄВРОПЕЙСЬКІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ ВИМІР
В УМОВАХ ВОЄННИХ ВИКЛИКІВ**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції

Одеса, 26 квітня 2024 року

Одеса
«Фенікс»
2024

*Рекомендовано до друку вченою радою
Національного університету «Одеська юридична академія»
(протокол № 8 від 15.05.2024 р.)*

За загальною редакцією **С. В. Ківалова**

Відповідальний за випуск **М. Р. Аракелян**

Є 24 **Європейські орієнтири розвитку України: науково-практичний вимір в умовах воєнних викликів** : матеріали Міжнар.наук.-практ. конф. (Одеса, 26 квітня 2024 р.) / за заг. ред. С. В. Ківалова. – Одеса : Фенікс, 2024. – 1000 с.
ISBN 978-617-8430-05-4

У збірнику відображено наукові напрацювання вчених, практиків, військовослужбовців у теоретичній та емпіричній площині у сферах філософських основ, загальної теорії та історичних досліджень держави і права, актуальних проблем світових соціально-політичних процесів, соціології та психології в умовах повномасштабного військового вторгнення. Висвітлено питання загроз національній безпеці в їх конституційному вимірі у рамках міжнародного та європейського права, трудового права та права соціального забезпечення, земельного, аграрного та екологічного права, пов'язані з функціонуванням економіки та підприємництва в умовах європейського вибору України. Розглянуто проблеми інформатизації та цифровізації суспільства, захисту інформації та кібербезпеки в умовах військового вторгнення, питання методики викладання іноземних мов, теорії та практики перекладу, проблеми лінгвістики та журналістики. Відображено наукові напрацювання у сферах адміністративного права та процесу, фінансового, морського та митного права, організації та вдосконалення судоустрою, прокуратури, інших правоохоронних органів, адвокатури. Висвітлено питання кримінального права, кримінально-процесуальних аспектів кримінального провадження та кримінологічних особливостей протидії злочинності в умовах воєнного стану, криміналістики, судової експертизи, психології та медицини у забезпеченні судочинства, цивільного та сімейного права, інтелектуальної власності та патентної юстиції, цивільного судочинства, господарського права та процесу. Розглянуто актуальні питання діяльності сучасних бібліотек у закладах вищої освіти, фізичної підготовки здобувачів вищої освіти.

Збірник розраховано на наукових і науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, практичних працівників у сферах юридичної, економічної, соціологічної, політологічної, психологічної, філологічної наук, журналістики та кібербезпеки тощо.

УДК 005.332.2(4):316.42(477)»364»»20»(062.552)

Матеріали видано в авторській редакції

<i>Радковська Ірина Сергіївна</i> КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ БЕЗПЕКИ РУХУ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТРАНСПОРТУ ЗА КК РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА	404
<i>Рутковська Анастасія Русланівна</i> КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАКОНОДАВЧИХ ЗМІН У СФЕРІ КОНТРОЛЮ ЗА ЗБРОЄЮ	407
<i>Тарантинів Юрій Миколайович</i> ДО ПИТАННЯ ПРО КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ СЛУЖБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	409

СЕКЦІЯ 10. ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

<i>Торбас Олександр Олександрович</i> НАЛЕЖНЕ ДЖЕРЕЛО ОДЕРЖАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ДОКАЗІВ ПРИ ОЦІНЦІ ЇХ ДОПУСТИМОСТІ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	412
<i>Аленін Юрій Павлович, Волошина Владлена Костянтинівна</i> ПРО ДЕЯКІ ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КПК З МЕТОЮ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ	414
<i>Макаренко Олександр Юрійович, Макаренко Наталія Анатоліївна</i> ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАХИСТУ ІНТЕРЕСІВ КЛІЄНТА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	416
<i>Ракіпова Інна Василівна, Мельник Андрій Валерійович</i> ПРАВО ПОТЕРПІЛОГО НА ПРАВНИЧУ ДОПОМОГУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: КОНСТИТУЦІЙНІ ОСНОВИ	419
<i>Волошина Владлена Костянтинівна, Сидорчук Владислав Васильович</i> ДО ПИТАННЯ ДОТРИМАННЯ ЗАСАДИ ЗАКОННОСТІ ПРИ УХВАЛЕННІ СУДАМИ ВИРОКІВ	421
<i>Voloshyna Vladlena Kostyantynivna, Shylin Denys Viktorovich</i> THE RIGHT TO DEFENSE IN CRIMINAL PROCEEDINGS OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY	423
<i>Гуртієва Людмила Миколаївна, Лукашкіна Тетяна Василівна</i> ДО ПИТАННЯ ПРО ЗАГАЛЬНІ УМОВИ ПРИЙНЯТТЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ РІШЕНЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ УКРАЇНИ	427
<i>Дерев'янкін Сергій Леонідович</i> СКАСУВАННЯ ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ ВІДНОСНО ПІДОЗРЮВАНОГО У ЗВ'ЯЗКУ З ПРИЙНЯТТЯМ РІШЕННЯ ПРО ПЕРЕДАЧУ ЙОГО ДЛЯ ОБМІНУ ЯК ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНОГО	429
<i>Завтур Віктор Андрійович</i> ДЕЯКІ ПИТАННЯ ТЛУМАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ВТРАТИВ ЧИННІСТЬ ЗАКОН, ЯКИМ ВСТАНОВЛЮВАЛАСЯ КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ДІЯННЯ» ПРИ ЗДІЙСНЕННІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО ГЛАВОЮ 36 ¹ КПК УКРАЇНИ	432
<i>Мурзановська Аліна Владиславівна</i> ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОННОСТІ ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ОКРЕМІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКСЕОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ.	434
<i>Підгородинська Анастасія Вікторівна</i> ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ОСВІДУВАННЯ ТА ВІДБРАННЯ БІОЛОГІЧНИХ ЗРАЗКІВ ПРИ ВИЛУЧЕННІ ЗМИВІВ	436
<i>Пожар Вадим Георгійович</i> ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ У ПІДГОТОВЧОМУ СУДОВОМУ ПРОВАДЖЕННІ.	439
<i>Стародубов Сергій Вікторович</i> ПОВНОВАЖЕННЯ ДІЗНАВАЧА ПРИ ЗАСТОСУВАННІ ЗАХОДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	441
<i>Степаненко Андрій Сергійович</i> СТАНДАРТ ДОКАЗУВАННЯ ТА МЕЖІ ДОКАЗУВАННЯ: ПИТАННЯ СПІВІСНУВАННЯ	443
<i>Лукашук Каріна Русланівна</i> ОСКАРЖЕННЯ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ В КОРУПЦІЙНОМУ ПРАВОПОРУШЕННІ	445
<i>Гаркот Діана Юріївна</i> ПРОЦЕСУАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ ПОКАЗАНЬ ІЗ ЧУЖИХ СЛІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	447
<i>Гуменюк Аліна Сергіївна</i> УСТАНОВЛЕННЯ МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ РАДІООБЛАДНАННЯ (РАДІОЕЛЕКТРОННОГО ЗАСОБУ): НОВЕЛИ ЗАКОНОДАВСТВА	449
<i>Драгунов Віталій Вікторович</i> КРИМІНАЛЬНІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ ГАРАНТІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА СВОБОДУ ТА ОСОБИСТУ НЕДОТОРКАНІСТЬ НАРОДНОГО ДЕПУТАТА УКРАЇНИ.	452
<i>Журавльов Олександр Геннадійович</i> ЗАСАДИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ, ЯКІ МОЖУТЬ РЕАЛІЗУВАТИСЯ ПІД ЧАС СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ.	453

Люди, які страждають від психологічного насильства, можуть відчувати розгубленість, страх, труднощі з концентрацією уваги та низьку впевненість у собі, а також тривогу, прискорене серцебиття та больові відчуття. Також люди, що систематично піддаються психологічному насильству можуть мати панічні атаки. Довгострокові наслідки такого згубного впливу можуть включати безсоння, тривожні розлади та соціальну замкнутість, а також психосоматичні розлади. У найтяжчих випадках психологічне насильство може призвести до суїцидальних спроб жертви [3, с. 8].

Незважаючи на значні теоретичні здобутки в напрямку дослідження феномену психологічного насильства, наразі досить багато важливих питань залишаються відкритими, доречними та актуальними. Зокрема це стосується недосконалого механізму правової охорони осіб від психологічного насильства, також не досить ефективними є заходи, які спрямовані на виявлення випадків насильства та реабілітацію осіб, які все ж таки його зазнали.

Список використаних джерел

1. Кифлюк Р. В. Особливості розслідування та судового розгляду кримінальних проваджень, пов'язаних з насильством в сім'ї: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2020. 233 с.
2. Ботнаренко І. А., Гриньків О. О. Психологічне насильство як форма домашнього насильства. *Часопис Київського університету права*. 2023. № 2. С. 104–109. URL : <https://doi.org/10.36695/2219-5521.2.2023.21>
3. Безгачева І. Е. Домашнє насильство: кримінологічна характеристика. Миколаїв, 2020. 13 с.

Ключові слова: насильство, психологічне насильство, поняття психологічного насильства, актуальність психологічного насильства.

Keywords: violence, psychological violence, the concept of psychological violence, the relevance of psychological violence.

Радковська Ірина Сергіївна

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірантка кафедри кримінального права*

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ БЕЗПЕКИ РУХУ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТРАНСПОРТУ ЗА КК РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА

У березні 2024 року до КК Республіки Польща (далі – КК Польщі) було внесено зміни, які суттєво вплинули на кримінальну відповідальність за транспортні кримінальні правопорушення. Проаналізуємо деякі з них.

Система покарань за КК Польщі включає такий вид, як позбавлення права керувати транспортними засобами (§ 3 ст. 39 КК Польщі) [1]. Відповідно до § 1 ст. 42 КК Польщі, суд може постановити заборону на керування певним видом транспортних засобів, якщо особу, яка бере участь у дорожньому русі, засуджено за правопорушення проти безпеки дорожнього руху, зокрема, якщо обставини правопорушення вказують на те, що керування транспортним засобом цією особою становить загрозу безпеці дорожнього руху [1]. При цьому, суд забороняє керувати будь-яким транспортним засобом у разі засудження за вчинення правопорушення, передбаченого: 1) ст. 178б (яка передбачає відповідальність особи, котра, керуючи транспортним засобом або перебуваючи на морському чи повітряному судні, не зупиняє транспортний засіб та продовжує рух попри наказ про зупинку, відданий особою, уповноваженою на регулювання транспортного руху) або ст. 180а (яка передбачає відповідальність

особи, яка керує транспортним засобом на дорозі загального користування, у житловій зоні або у зоні дорожнього руху, не виконуючи рішення уповноваженого органу про вилучення посвідчення водія) КК Польщі; 2) ст. 244 (яка передбачає відповідальність за недотримання заборони на керування автотранспортом) КК Польщі.

Згідно з § 2 зазначеної статті, суд накладає заборону на керування будь-якими транспортними засобами чи транспортними засобами певного виду на строк *не менше 3 років*, якщо особа під час вчинення злочину, зазначеного в § 1, *перебувала у стані сп'яніння, під впливом наркотичних засобів або втекла з місця події*, передбаченої ст. 173 (відповідальність за катастрофу на наземному, водному чи повітряному транспорті, що загрожує життю чи здоров'ю багатьох людей або майну у великих масштабах), ст. 174 (створення небезпеки катастрофи на наземному, водному чи повітряному транспорті) або ст. 177 (порушення правил безпеки наземного, водного чи повітряного руху, внаслідок чого спричинено аварію, в результаті якої іншій особі були заподіяні тілесні ушкодження, передбачені § 1 ст. 157 КК Польщі) КК Польщі, або після такої події, а також вжила алкогольні напої чи одурманюючі речовини до проходження огляду уповноваженим органом на вміст алкоголю чи одурманюючих речовин в організмі [1].

При цьому у § 3 зазначено, що суд застосовує *довічне позбавлення права керувати транспортними засобами* у разі вчинення правопорушення, передбаченого § 4 ст. 178а (яка передбачає відповідальність особи, котра керує наземним, водним чи повітряним транспортним засобом у стані сп'яніння і яка була раніше засуджена за керування транспортним засобом у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння або за злочин, передбачений ст. 173, ст. 174, ст. 177 або § 2 ст. 355, вчинений у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння, або вчинила дії, зазначені в § 1, протягом періоду заборони керування транспортним засобом) КК Польщі, або якщо особа під час вчинення злочину, зазначеного у ст. 173 (спричинення катастрофи на наземному, водному чи повітряному транспорті, що загрожує життю чи здоров'ю багатьох людей або майну у великих масштабах) КК Польщі, що спричинив смерть іншої особи чи тяжке ушкодження її здоров'я, або під час вчинення злочину, передбаченого § 2 ст. 177 (порушення правил безпеки наземного, водного чи повітряного руху, внаслідок якого настала аварія, що спричинила загибель іншої особи або тяжке ушкодження її здоров'я) або § 2 ст. 355 (яка передбачає відповідальність військовослужбовця, який, керуючи озброєним транспортним засобом, порушує, навіть ненавмисно, правила безпеки наземного, водного чи повітряного руху і ненавмисно спричиняє аварію, яка призвела до смерті іншої особи або серйозної шкоди її здоров'ю) КК Польщі, перебувала у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння або втекла з місця події чи після такої події, а також вжила алкоголь або наркотичний засіб до огляду уповноваженим органом для визначення вмісту алкоголю чи наркотичних засобів в організмі, якщо це не є винятковим випадком, виправданим особливими обставинами [1].

Отже, як бачимо, КК Польщі передбачає можливість довічного позбавлення права керувати транспортними засобами у визначених законом випадках.

Також КК Польщі було доповнено ст. 44b, яка набула чинності 14 березня 2024 року, відповідно до якої у випадках, зазначених у Законі, *суд призначає конфіскацію механічного транспортного засобу, яким керував винний*. При цьому у § 2 зазначеної статті вказано: якщо на момент вчинення злочину транспортний засіб не був виключною власністю винного або після вчинення злочину винний продав, подарував або приховав транспортний засіб, що підлягає конфіскації, конфіскується еквівалент транспортного засобу. Еквівалентом транспортного засобу є вартість транспортного засобу, зазначена у страховому полісі за рік, у якому вчинено злочин, а за відсутності поліса – середньоринкова вартість відповідного транспортного засобу, яким керувала винна особа, з урахуванням марки, моделі, року випуску, типу кузова, типу приводу та двигуна, об'єму або потужності двигуна та приблизного пробігу, визначена на підставі наявних даних, без призначення для цього експертизи. Якщо визначити середню ринкову вартість транспортного засобу, який відповідає транспортному засобу, зазначеному

в § 1, у спосіб, зазначений у § 2, неможливо через особливі характеристики цього транспортного засобу, запитується експертний висновок (§ 3 ст. 44b KK Польщі) [1].

У § 4 ст. 44b KK Польщі зазначено, що конфіскація транспортного засобу та конфіскація еквівалента транспортного засобу, зазначеного у § 2, не застосовується, якщо особа керувала транспортним засобом, який не був її власністю, під час виконання професійної чи службової діяльності, пов'язаної з керуванням транспортним засобом для роботодавця. У такому випадку суд присуджує компенсацію у розмірі щонайменше 5000 злотих до Фонду допомоги потерпілим і постпенітенціарної допомоги [1].

Відповідно до § 5 ст. 44b KK Польщі, конфіскація транспортного засобу та стягнення вартості транспортного засобу не призначається, якщо вилучення транспортного засобу є неможливим або недоцільним у зв'язку з його втратою, знищенням або значним пошкодженням [1].

Цікаво зазначити, що KK Польщі містить розділ XIV «Визначення термінів», у якому є два важливих для даного дослідження моменти. Так, по-перше, відповідно до § 15 ст. 115 KK Польщі, судном вважається також платформа, розташована на континентальному шельфі [1].

Окрім того, згідно з § 16 ст. 115 KK Польщі, *стан сп'яніння у розумінні цього кодексу має місце у разі, якщо: 1) концентрація алкоголю в крові становить 0,5 проміле або вище чи 2) концентрація алкоголю в 1 дм³ видихуваного повітря становить 0,25 мг або перевищує це значення* [1]. Дане положення цілком узгоджується з міжнародними актами та слугує аргументом на підтримку нашої пропозиції визначати стан легкого алкогольного сп'яніння, починаючи з показника 0,5 проміле, а не 0,2 проміле.

Аналізуючи конкретні кримінальні правопорушення, зазначимо, що Розділ XXI «Злочини проти безпеки руху» KK Польщі містить наступні статті:

- ст. 178, яка передбачає посилену відповідальність за вчинення кримінальних правопорушень, передбачених § 1 або 2 ст. 173 (спричинення катастрофи на наземному, водному чи повітряному транспорті, що загрожує життю чи здоров'ю багатьох людей або майну у великих масштабах), ст. 174 (створення небезпеки катастрофи на наземному, водному чи повітряному транспорті) чи § 1 ст. 177 (порушення правил безпеки наземного, водного чи повітряного руху, внаслідок чого спричинено аварію, в результаті якої іншій особі були заподіяні тілесні ушкодження, передбачені § 1 ст. 157 KK Польщі) KK Польщі, у *стані сп'яніння*. Цікавим при цьому є § 3 зазначеної статті, який набув чинності 14 березня 2024 року, відповідно до якого у разі засудження, зазначеного у § 1 або 1a цієї статті, *суд може постановити конфіскацію, зазначену у ст. 44b KK Польщі, яка накладається, якщо вміст алкоголю в організмі винного перевищував 1 проміле в крові або 0,5 мг/дм³ у видихуваному повітрі або призвів до такої концентрації*;
- ст. 178a, яка передбачає відповідальність особи, котра керує наземним, водним чи повітряним транспортним засобом у стані сп'яніння. При цьому § 2 зазначеної статті передбачає відповідальність особи, яка вчинила діяння, передбачене § 1 цієї статті, будучи раніше засудженою за керування транспортним засобом у стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння або за правопорушення, передбачене ст. 173, ст. 174, ст. 177 або § 2 ст. 355 KK Польщі, вчинене у стані сп'яніння або під впливом наркотичного засобу, або за діяння, зазначене у § 1, вчинене протягом строку позбавлення права керування транспортними засобами. Також § 5, який набув чинності 14 березня 2024 року, передбачає, що *суд призначає конфіскацію, передбачену ст. 44b KK Польщі, у разі вчинення злочину, зазначеного у § 1 або § 4, якщо вміст алкоголю в організмі винного був не нижче 1,5 проміле в крові або 0,75 мг/дм³ у видихуваному повітрі*. Суд може утриматися від винесення рішення про конфіскацію, якщо має місце винятковий випадок, виправданий особливими обставинами.

Підсумовуючи зазначене, варто наголосити на тому, що KK Польщі має ряд позитивних моментів, відсутніх у чинному KK України [2]. Особливо звертають на себе увагу нові поло-

ження, які набули чинності 14 березня 2024 року, покликані посилити відповідальність за вчинення кримінальних правопорушень у сфері безпеки руху у стані сп'яніння.

Список використаних джерел

1. Kodeks karny. URL: <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19970880553/U/D19970553Lj.pdf>

2. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III (у ред. станом на 28.03.2024). *Офіційний вісник України*. 2001. № 21. С. 1. Ст. 920. Код акта 18825/2001.

Ключові слова: кримінальна відповідальність, транспортні кримінальні правопорушення, суб'єкти кримінальних правопорушень, КК Польщі.

Keywords: criminal liability, transport criminal offences, subjects of criminal offences, Polish Penal Code.

Рутковська Анастасія Русланівна

Національний університет «Одеська юридична академія»,

аспірантка кафедри кримінального права,

директор юридичної клініки Національного університету «Одеська юридична академія»

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАКОНОДАВЧИХ ЗМІН У СФЕРІ КОНТРОЛЮ ЗА ЗБРОЄЮ

Сучасні виклики у сфері громадської безпеки вимагають постійного оновлення законодавства. Останні роки свідчать про значні зміни у законодавстві багатьох країн у сфері контролю за зброєю. Законодавчі органи впроваджують нові стандарти володіння, реєстрації та використання зброї, спрямовані на підвищення рівня безпеки громадян. Проте в Україні – це проблема глобального масштабу, адже, по-перше – ми живемо в умовах воєнного стану, по-друге – у нас відсутній єдиний нормативно-правовий акт, який би передбачав визначення основних понять в цій сфері та регулював обіг вогнепальної зброї для цивільних осіб.

На сьогодні існує три основних нормативно-правових акти, які регулюють суспільні відносини в сфері контролю за зброєю:

1. Інструкція про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної, холодної і охолощеної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та патронів до них, а також боеприпасів до зброї, основних частин зброї та вибухових матеріалів Міністерства внутрішніх справ України, що впорядковує, зокрема, придбання, застосування зброї та видачу дозволів [1];

2. Постанова Верховної Ради «Про право власності на окремі види майна», де вказаний, перелік зброї, яка може та не може перебувати у власності громадян [2];

3. Постанова Кабінету міністрів «Про затвердження Положення про дозвільну систему», де роз'яснене поняття лише самої дозвільної системи, зазначений порядок зберігання об'єктів дозвільної системи та загальний порядок видачі дозволів на виготовлення, придбання, зберігання, облік, охорону, перевезення і використання предметів, вибухових матеріалів і речовин. Варто зазначити, що в цій Постанові містяться досить загальні норми, і їх можна віднести до бланкетних норм права, адже зазвичай вони посилаються в самому загальному виді до нормативно-правових актів Міністерства внутрішніх справ [3].

Насамперед варто зазначити, що ці документи є застарілими, адже запроваджувались вони одразу після здобуття незалежності Україною. За більш ніж 30 років стан суспільства, політична ситуація кардинально змінилась, а отже потрібно змінювати і наше законодавство,